

og instrukser. I et vist omfang vil det af hensyn til samvirket inden for forsvaret som helhed være påkrævet, at forsvarschefen fastsætter visse almindelige retningslinier for udarbejdelsen af disse bestemmelser, men inden for de således angivne rammer må det være vedkommende værnschef, der våger over den fornødne taktiske overensstemmelse mellem de reglementer og øvrige bestemmelser, der inden for hans område har betydning for enhedernes anvendelse i krig.

Det bør specielt pålægges de enkelte værnschefer at holde forsvarschefen underrettet om tilstanden ved de pågældende værn, idet de over for forsvarschefen fremsætter forslag vedrørende alt, hvad der efter deres mening kan tjene til at fremme værnets brugbarhed eller de dem underlagte enheders tarv.

Personelsager forudsættes ved hæren varetaget af chefen for hæren og de forskellige våbens generalinspektører på samme måde som efter den nu hjemlede og praktiserede ordning. For søværnets og flyvevåbnets vedkommende bør personelsager indtil videre varetages af de pågældende værnschefer, idet det dog må forudses, at det eventuelt senere kan blive ønskeligt at foretage ændringer heri. Selv om det nemlig ved nærværende lovforslag er forudsat, at kystbefæstningen skal indgå som et led af søværnet, har det endnu ikke været muligt at tage stilling til den endelige befalingsmandsordning. Såfremt denne skulle medføre, at kystbefæstningens befalingsmænd kommer til at udgøre en fra søværnets øvrige befalingsmænd adskilt personelgruppe, bør det tages op til overvejelse, om der bør gennemføres ændringer i den ordning, hvorefter chefen for søværnet varetager personelsager for begge grupper.

På samme måde vil det kunne vise sig ønskeligt at gennemføre tilsvarende ændringer for flyvevåbnets vedkommende.

Den stab, som ved hvert enkelt værn stilles til værnschefens direkte rådighed, er påregnet sammensat med varetagelsen af kommandomæssige, uddannelsesmæssige og administrative opgaver for øje, idet der dog i chefen for søværnets og chefen for flyvevåbnets stabe tillige indgår det til varetagelse af operative hverv bestemte personel, jfr. det i det foranstående anførte vedrørende værnschefernes opgaver og beføjelser.

Med hensyn til de opgaver, der skal løses henholdsvis af forsvarsstaben og værnsstabene, bemærkes, at forsvarsstaben skal have en så alsidig sammensætning og være så stor, at alt stabsarbejde vedrørende vær-

nenes anvendelse til landets forsvar så vidt muligt kan udføres af denne, medens værnsstabene organiseres under hensyn til, at deres opgaver er af mere udpræget administrativ karakter. Det forudsættes, at samarbejdet mellem forsvarsstaben, værnsstabene og forsvarsministeriet tilrettelægges således, at dobbeltarbejde mest muligt undgås. I denne forbindelse henvises til den i bilag 2, side 42, gængivne meddelelse fra forsvarsministeren om forsvarskommissionens 5-mands udvalgs vedtagelse af 15. september 1949, hvorefter de militære kommandomyndigheder, hvor praktiske forhold ikke afgørende taler derimod, i størst mulig udstrækning skal fritages for administrativt arbejde.

Til §§ 9—11.

Inddelingen i landsdelskommandoer m. v. er begrundet i landets særlige geografiske karakter og svarer i det store og hele til den nugældende ordning af hæren med en division vest og en øst for Storebælt og med et særligt kommando, Bornholms værn, på Bornholm.

For på alle trin af kommandoføringen at skabe størst mulig enhed i forsvarets virksomhed har man fundet det hensigtsmæssigt, at samtlige forsvarsstyrker og forsvarsanlæg i den enkelte landsdel henlægges under en befalingsmands kommandomyndighed, således at denne over for forsvarschefen overtager det fulde ansvar for det landmilitære forsvar af landsdelen, herunder det landmilitære forsvar af havne, kystværker og flyvepladser.

For så vidt der måtte blive tale om landmilitært forsvar for havne, kystværker eller flyvepladser, skal dette gennemføres i forbindelse med de af hærens, søværnets og flyvevåbnets styrker, der måtte være tilstede på disse pladser, og i overensstemmelse med direktiverne fra cheferne for de respektive landsdelskommandoer eller regioner.

Den territoriale inddeling i regioner, underlagt de respektive landsdelskommandoer, tilsigter at give forsvaret den i den moderne krigsførelse fornødne fasthed og evne til hurtig reaktion. Inden for hver enkelt region vil der herefter være en befalingsmand, der — efter visse direktiver — har ansvaret for det landmilitære forsvars forberedelse og gennemførelse.

Det vil være nødvendigt, at regionsinddelingen består allerede i fredstid, således at regionschefen kan forestå hele planlægningsarbejdet, idet en væsentlig forudsætning for, at systemet kan virke i krig, vil være, at forsvaret i alle henseender er forberedt i fred.